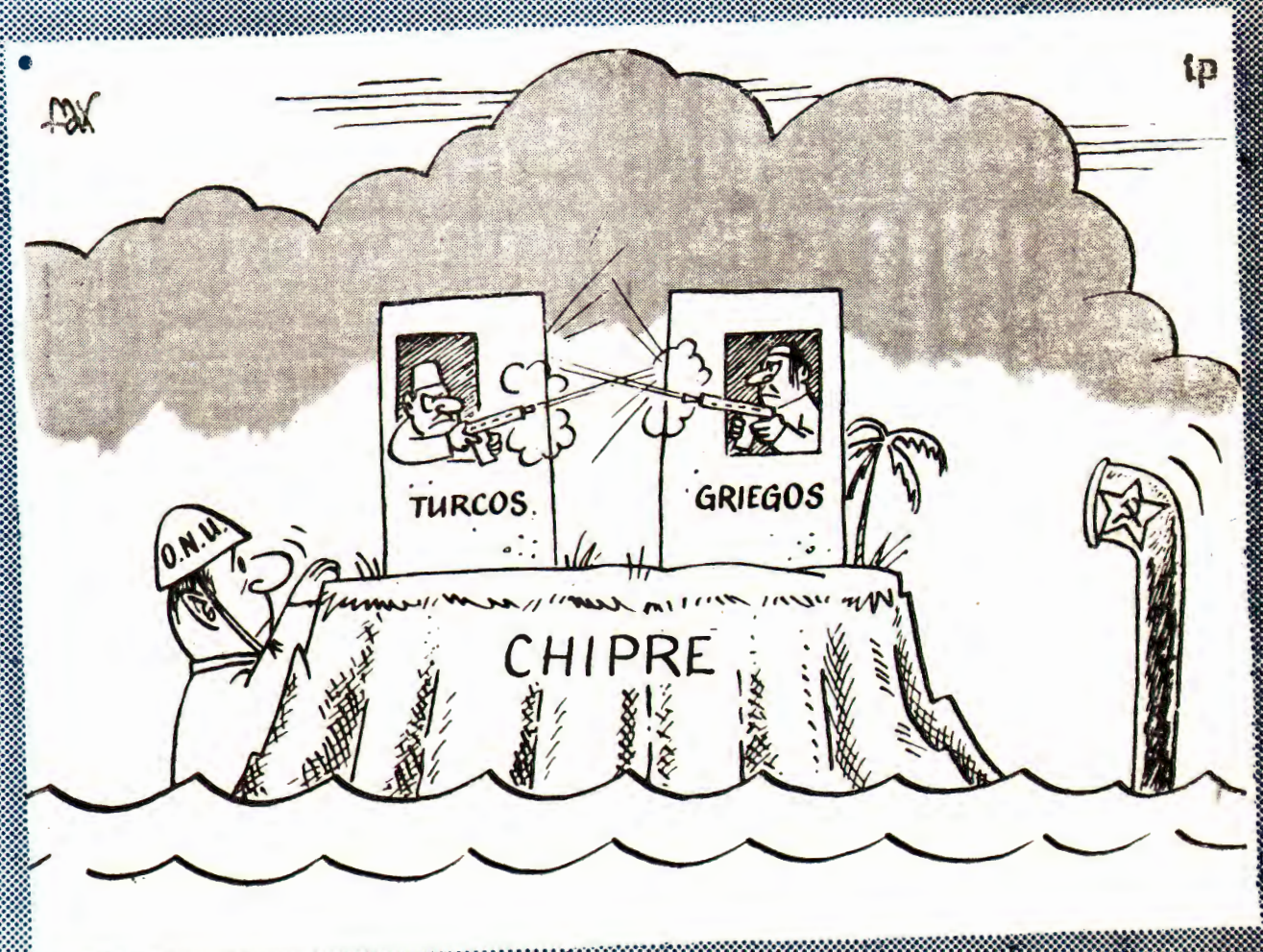

Місто

LA ESCOBA
Revista ucraniana de humor y sátira.

Журнал гумору і сатири.
Виходить що-місяця.

Buenos Aires, Setiembre de 1974
Año XXVI № 9 (301)

¿Un nuevo Viet Nam en Europa?

Чи новий В'єтнам в Європі?

НЕ ВІР МОСКВІ

«Москва сльозам не вірить»
(Народня поговорка)

Не вір, не вір Москві — ні білій, ні червоній,
Бо перша й друга пре в чужий город.
Насильство й зло поєднані давно в ній,
Якими б'є вона нескорений народ.

Про волю і права Кремль пише артикули,
Про дружбу й вірність голосно співа;
Та зуби й апетит у нього як в акули,
А те, що каже він, — то все пусті слова.

Століттями наш край царі гнітили білі,
Століттями лилась невинна наша кров,
Січ нашу рознесли москвини озвірілі,
А говорили все про братську любов.

На місце їх прийшли червоні хами,
Братерства плащ на себе одягли,
Але, як і царі, не панькалися з нами —
В нове колгоспне рабство людність запрягли.

Лиш тужить зрідка десь струна старої ліри
Про Запорізьку Січ під пісню кобзаря.
Не плач, народе мій, Москва сльозам не вірить —
Іди із нею в бій під клич Проводиря!

Лев Пилипенко

Х Р О Н І К А

Українська еміграція в Аргентині відзначає цього року небуденний ювілей: 50-річчя Товариства «Просвіта» в країні Сан Мартіна. В серпні 1924 р. була заснована перша «Просвіта» в Буенос-Айресі на базі статуту матірнього товариства у Львові, достосованого до місцевих умов. Згодом постали чергові «Просвіти», що об'єдналися в одну централю, і з того часу «Просвіта» в Аргентині стала піонером українського культурного руху серед багатьох наших громад.

П'ятдесятирічний шлях — це довгий і багатий в

НЕДОТЕПА В ПАРТІЇ

— Ви знаєте, товаришу, що, вступивши в ряди партії, ви мусите відмовитись від горілки?

— Добре, відмовлюсь.

— І на жінок з того часу й дивитись не смієте!

— Не буду.

— І як прийде час, не вагаючись, треба віддати життя за родину!

— З задоволенням, пащо мені таке життя!

—**—

ПРИЧИНА НЕНАВИСТИ

— Чому ви так не любите Аме-

рики? — запитав американський турист члена одної профспілки в Києві.

— Та за що її любити? — відповів той. — Недавно ледве купив я собі на «толкушці» американські черевики, узув їх на першотравневу парад, і так мене наглодали, що не хочу більше й чути про Америку!

—**—

КОНКРЕТНА ВИМОГА

У дитячому садочку в Україні вихователька читала дітям, як то добре в Советському Союзі: і все там

різні моменти шлях. Горстка людей, що тоді взяла в свої руки ініціативу, дала почин великій інституції, що — зчерги — дала початок іншим товариствам чи установам. Одні з них перетривали до сьогоднішнього дня, інші припинили або применшили свою діяльність, але всі вони завдячують своє буття в меншій чи більшій мірі «Просвіті».

Протягом 50-річного шляху «Просвіта» в Аргентині, як і кожне інше товариство, мала свої успіхи й свої недотягнення. Годі їх вичисляти чи обговорювати; важливим в тому є факт, що «Просвіта» в Аргентині не занепадала в своїй діяльності, а навпаки — перейшла на позиції праці, які з точки погляду сьогоднішнього дня є зовсім інші, ніж були тому, скажімо, тридцять, чи сорок років. Чи думав тоді хто, наприклад, що «Просвіта» може мати організовану молодь в СУМ-і, чи мати свою власну літню підпочинкову оселю «Веселку»? Чи матиме для послуг свого членства власну фінансову кооперативу? Тож не дивуйтесь, що дехто із членів нарікає, що, мовляв, нема тепер у «Просвіті» театральних вистав, чи тих хорів, що були колись. Так, це правда, що сьогодні за театральні вистави чи великі хори — важкувато, але патомість в «Просвіті» прийшли інші ділянки праці, про які раніше ніхто й не думав. Це само життя, потреба того ж життя, заставляє провідників «Просвіти» не завжди триматися засади, що «колись так було», але на базі, «що колись так було» дати новий зміст, нові напрямні в діяльності піонера українського культурно-освітнього Товариства «Просвіта» в Аргентині.

З нагоди півстоліття діяльності «Просвіти» заплановано чимало різних імпрез. Вони повинні дати ще більший поштовх у пошвавленні праці Товариства в тих умовах, в яких наша суспільність в Аргентині зараз знаходиться.

І н к л ю з.

ЗЛОВИЛАСЯ

В городі лікарні для божевільних якийсь хворий тримає в руках вулку, яку закинув між цвіги, вляє, що ловить рибу.

Надійшла пані з добродійного товариства й питає:

— Що, ловите рибу?

— Та доволю, — відповів вар'ят.

— А багато вже зловили? — питає пані.

— Ви зловилися вже третя, — відповів «рибак».

є для дітей, і весело їм, і всі їх люблять, і діти в Советському Союзі — найщасливіші в світі.

Раптом заплакав маленький Петрусь.

— Ти чого, Петрусь?

— Хочу в Советський Союз!

—**—

ДОСЯГНЕННЯ....

З нагоди першого травня в цілому СССР видумують різні «лозунги». Теж і Брежнев не хотів остатись позаду, і казав вивісити в своїм кабінеті плякат: «Наша партія бореться за звання комуністичної».

Я був за перекладача. Розуміється, перекладав не квашені огірки з капустою, а мову президента Америки під час його подорожі до ССРСР. Цього клопоту не бажав я собі, але друзі потиснули на мене. Кажуть, українській еміграції на цьому залежить, нам треба пропихати між великі триби нашу визвольну справу, кожний емігрант му сить бути амбасадором українського народу, і т. д.

Я погодився. Мене зараз же викликали до Вашингтону на перевірку. Потім склав присягу, а тоді підійшов до компютора, який виконує обов'язки астролога — передбачує. Я тикнув у дірку компютера п'ятку, потиснув гудзик і, зачекавши хвилину, чую такі слова:

«Під час місії аналізуй ситуацію і, вживаючи методи передбачення та плянування, уникай проблем. Якщо ж непередбачене станеться, то негайно переключайся на випрацьовану раніше практичну резолюцію. Завжди пам'ятай про можливу критичну хвилину, коли ти, падаючи голим тілом на колючі шпильки їжака, не годен будеш раптово пригадати подробиці незаплянованої ситуації на час місії. Тримай язика за зубами!»

Крім останньої фрази я нічого-сінько не зрозумів. А як же я буду перекладати «русский язык», тримаючи свого за зубами?

Але нема ради, ми вже в літаку. Він ніс нас між хмарами й понад хмарами аж до Москви. Тут організовано штучні зустрічі й почалися переговори, також, на мою думку, штучні, сперті на хитрощах, що в російській мові зветься «надувательством».

Я сиджу між Брежневим і президентом Ніксоном. Почались дипломатичні переговори й моя місія.

Президент Ніксон до Брежнева: — Льоня! Чому ти не випускаєш жидів? Хай їдуть до Ізраїля. Араби й так їх там прикінчать.

Перекладач: — Чому ти заводишся з українцями? Їх 50 мільйонів! Як прорвуть греблю, то всім вам буде «капут». Зроби те саме, що Англія і Франція зі своїми колоніями.

Брежнев: — Вони домагаються власної держави.

Перекладач — повторив слова Брежнева.

Президент: — Хай мають. А що

ПЕРЕКЛАДАЧ

в тому злого? Ваша конституція це їм гарантує.

Брежнев: — Скажи президентові, що він чудак.

Перекладач — переклав дослівно.

Президент ласкаво усміхається. Прийняв це як дружній «сюржик», і каже:

— Маєш, Льоня, рацію. Ти мене здорово надув на пшениці...

Брежнев вдоволено посміхається:

— А ви мого батюшку-царя не падули? Аляску за центи віддав. А тепер ми рівні.

Президент: — Що він каже?

Перекладач: — Він в справі українських політичних в'язнів, які перебувають в Сибірі й Алясці... Товариш Брежнев домагається також, щоб Америка перестала експлуатувати мільйонову українську еміграцію та дала їй можливість повернутись «на родину». А якщо ні, то Росія пошле військо і визволить своїх єдинокровних братів.

Президент: — Скажи, що я приїхав, щоб проголосити мирне співіснування.

Перекладач: — Президент каже, що він за українських скитальців готовий скинути таку саму бомбу, як на Гірошіму.

Брежнев: — Скажи президентові, що він приїхав для того, щоб задовольнити акулів з Волл стріти та генералів у Пентагоні. Про під-

писання умови на контролю озброєння хай не мріє.

Я так і переклав.

Під час прийняття дзвеніли тости:

Брежнев: — Я поздоровляю американський народ зі святом 4-го Липня — Днем Незалежності.

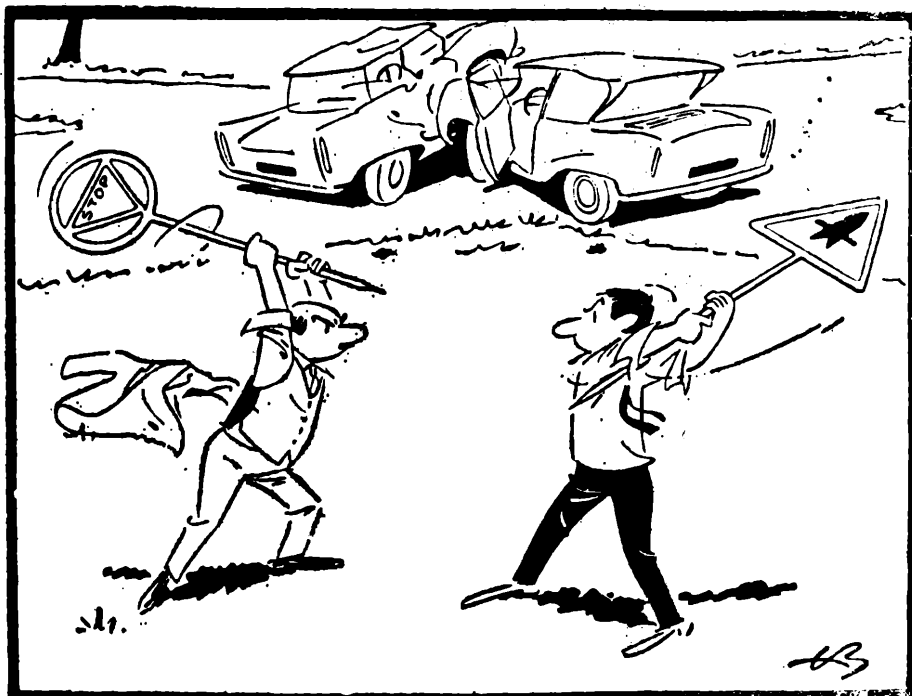
Президент, дякуючи Брежневу за побажання, виголосив коротку промову, яку я переклав так:

— Америка також бажає понево-леним народам на всіх просторах, окупованих Росією, мати свій день визволення. Президент Америки вірить у лист Солженіцина, в якому він дораджує покінчити з російським загарбницьким імперіалізмом, дати волю народам України, Білорусії, Балтики, Кавказу так, як це зробила королева Англії зі своїми колоніями, а якщо ні, то прийде «визволення знизу», тобто шляхом революції. Американський уряд це має на увазі, тому щорічно влаштовуємо Тиждень Поневоленних Націй.

Брежнев скипіз! Почервонів, як парений рак. Він шпурнув від себе наповнену чарку, приготовлену на черговий тост, і з того часу почалася тотальна неуз'язка:

КГБ-істи схопили і упровали американського журналіста; пані президентову не пустили на московський базар, а ТАСС оголосив для населення повідомлення, що дружина президента почувается втомлена, і відмовилась йти на базар; телевізійні й радіопередачі американ-

далі на стор. 6-ій.

Сильні аргументи...

Анекдоти про славних людей

Норвезький драматург Генрих Ібзен жив деякий час в Італії. Одного дня він постановив зробити довшу прогулянку, і вже ранком вибрався в дорогу. По кількох годинах ходу він зайшов в околицю, якої не знав і не знав, куди далі йти.

На перехресті доріг була таблиця, досить високо прибита, а що Ібзен був низького зросту і вже не бачив добре, не міг відчитати, що там на таблиці написано. Він підождав трохи, і коли надійшов якийсь селянин, Ібзен попросив його, щоб відчитав те, що там на таблиці написано.

Селянин пристанув, подивився на таблицю, відкашельнув і сказав:

— Нічого вам не поможу, я так само не вмю читати, як і ви!

Коли ще жив італійський письменник Д'Анунціо, один римський щоденник подав вістку, що він помер. У надрукованому некролозі були вичислені всі заслуги «небіжчика», як теж було відмічено, яку велику втрату понесла через те італійська література.

Але за кілька годин після появи газети виявилось, що Д'Анунціо живий та здоровий. І після перепросин письменника за помилку, в газеті було надруковано таке висноження:

«Вістка про смерть Д'Анунціо, що появилася учора в нашій газеті, була помилкова. День смерти великого письменника пересунено на пізнішу дату».

—**—

Директор театру в Ляйпцігу, Нікіш, мав велике поводження у публіки. Незнайомі люди поздоровляли його на вулиці, чимало просили автографів, а були й такі, що просили листовно, щоб Нікіш подарував їм на пам'ятку жмуток волосся. І Нікіш вислав.

— Як так далі піде, приятелю, то ти скоро залишишся без волосся, — сказав йому один із акторів.

— Я ні, тільки мій песик! — відповів Нікіш.

—**—

Після мин. війни делегація Зах. Німеччини відвідала генерала Айзенгавера, щоб обговорити питання про участь Німеччини в НАТО.

В часі дружньої розмови один із німецьких делегатів запитав генерала:

— Ваше прізвище німецьке?

— Так, — відповів генерал.

— Може ви й говорите по-німецькому? — продовжував розпитувати делегат.

— Так, — відповів генерал. — Але я знаю тільки одне слово — Айзенгавер.

Актуальний «спорт» в Аргентині...

ПАРТІЙНА ЗАЯВА

— Чому ви, товаришу, пишете в заяві: «Прошу прийняти мене в членів КП». Треба писати «КПСС».

— Може й так, але в СС я вже був.

...Український Робітничий Союз на своїй недавній конвенції виніс важливу постанову, а саме, щоб новий голова п. І. Олексин негайно запустив собі вуси, як це вже зробили інші діячі цього ж Союзу.

...відомий ходя Юрко Косач так перейнявся на сторінках київської «Літературної газети» «нестерпними обставинами, в яких живуть труди Америки», що рішив «вирішити свободу» і втікати до ССР.

...редактор д-р Т. Лапичак лише з великої демократичної солідарності дає націоналістам і водночас дає притулок на сторінках своєї газети різним прогресистам.

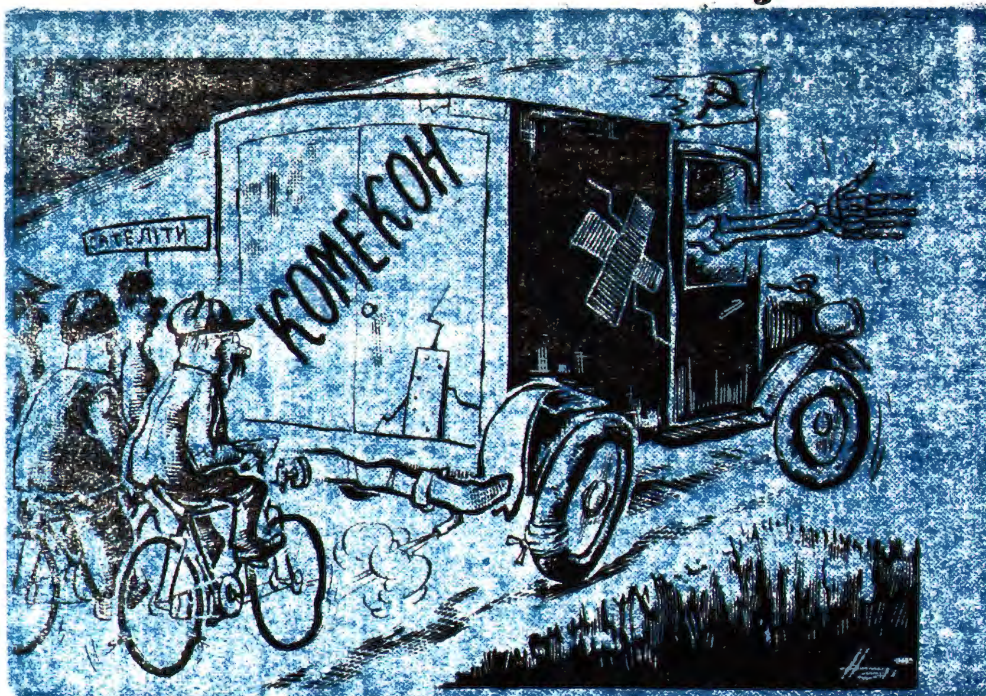
...СКВУ плянує найняти Кіссінгера, щоб помирив українців з українцями.

...рунівристи, починаючи об'єднувати український народ у вірі Дажбога, розкололися на ворожі собі взаємно групи.

Ляй

Ляос має теж свого «старшого брата»...

Советська економічна потуга...

РІЗНИЦЯ

Яка різниця між свободою слова в Україні і на еміграції?

Така, що як хто на еміграції вживає свободи слова, є далі на свободі.

ООНІВСЬКІ РЕАЛІТЕТИ

Язика всім помішало
Колись в Вавилоні.
Тепер умн всім почало
Мішати в ООН-і.

Де брехня є, а де правда,
Праведник і злодій,
Де є рівність, а де зрада —
Розібратись годі.

За промовою промова,
Змістом майже кожна,
Як при віялці полова —
Легка і порожня.

Декорація криклива:
«Рівність і свобода!»
А на практиці фальшива
Підміня народом,

Бо, на правду, ООН стали
Отакими шні: —
Там зійшлися й побратались
Брехун, злодій, шнік...

І говорять, дискутують,
Сидять, позіхають.
Ці петельку тим готують,
Ті — ще й помагають.

Ми ж гукнім на таке діло
Словом давно втертим:
— Небіжечка говорила
До самої смерті!

Панько Незабудько

БАБУСИН ВИСНОВОК

Одного разу в Варшаві йде вулицею бабуся. Аж нараз чує — стріляють. Старенька питає прохожого

— А чого це так стріляють?

— То приїхав Брежнев, — відповів той.

За кілька днів, сидячи в скверіку, бабуся почула знову стрілянину. От вона й питає мільціонера:

— Скажіть, а чому це стріляють?

— То від'їжджає Брежнев, — відповів той.

Бабуся здивовано каже:

— А-а-а, то колись тут у нього не потрапили?

РОБОТА — НЕ ЗАЄЦЬ

Громадяни сучасної Польщі не грішать працьовитістю. Вишукують всякі претексти, щоб поменше працювати. А тому, що найнижча ставка робітника місячно виносить дві тисячі, у Варшаві кружляє нова людова приповідка:

«Чи сен роби, чи сен лежи, два тисеонце сен належи» (Чи працюєтьсє, чи лежитьсє, дві тисєчі належитьсє).

На цю тему є ще й інший дотеп:

Що робить громадянин Людової Демократії, як прийде йому бажання працювати?

Проста справа. Лягає на кани і лежить так довго, аж йому відійде бажання.

НЕПОРОЗУМІННЯ

Два таємні поліцаї підійшли до одного господаря в Хорватії, що якраз годував своїх свиней.

— Як тобі подобається уряд Тіта в Югославії? — запитав один із поліцаїв.

Господар був глухий, не чув добре питання, і думав, що незнайомі питають про його господарку. Тож відповів:

— Та як вам сказати? Хлів, як бачите, новий, а свині лишилися ті самі.

Виймки з енциклопедії

Курник — приміщення для курення

Соліст — робітник в копальні соли

Конюшина — жінка конюха.

Малярія — наука про малярство.

Перегони в розмальовуванні Африки...

«Новий Шлях» (Вінніпег) в ч. 17 від 27 квітня ц. р. в статті «Критика — не кадило», автор, д-р Олекса Яворський пише:

«Скільки УНДО на еміграції придбало нових членів? Відповідаю: стільки само, що УНДС п. Лівницького чи УСП (соціалісти) чи інша принесена з краю політична партія! За те УНДО-ві придбав трьох членів УНРади п. Лівницький, а то д-ра Кашинського, Лупула та покійного д-ра Єндика, яким доручив на тзв 7-ій Сесії грати ролю унівців!»

Нема що, такими осягами направду варт похвалитися!..

«Голос Лемківщини» (Йонкерс) ч. 4 за квітень 1974 р. надрукував такого листа:

Належитья нагорода Нобля

Вис. Пов. Пане Женецький!

...Желаю Вам здоровля в тому

новому році і сили до дальшої праці. За ту Вашу корисну працю Вам належитья нагорода Нобля.

Мих. Коциловський
Чикаго

Як бачимо, кандидата на нагороду Нобеля вже маємо. Щоб про це дізнались лише члени Королівської Академії в Штокгольмі...

«Свобода» (Джерзи Ситі) в статті про д-ра Леонтія Дмоховського дійшла до такого висновку:

«Тепер різні національності уважають д-ра Дмоховського за свого. В тому є чимало правди, він бо своїми відкриттями, так як О. Архипенко переріс національні межі і його досягнення є власністю людства».

Отакої! Досягнення науковця можуть бути власністю людства, але його національність дарувати нікому немає потреби. Наприклад. Едісонові винаходи стали власністю людства (в тому й українців), але «Свобода» не мала б відваги захувати Едісона до української національності.

СКАЖИ ТАТОВІ...

Коли ще жив Хрущов, якось підійшов до нього малий хлопчина й каже:

L A E S C O B A
Casilla de Correo 7
(SUCURSAL 7)
Buenos Aires
Rep. Argentina

Ілюстрований журнал гумору і сатири.
Виходить щомісяця.
Видає і за Редакцію відповідає Ю. Середяк

Ціна за 1 примірник 2 н. пези
Передплата за 1 рік 25 н. пез.

Передплата за кордоном:

Англія £1.50
Австралія \$3.—
Бразилія 20 н. кр.
ЗСА і Канада \$4.—

В інших країнах рівновартість 4 ам. дол.

L A E S C O B A	Correo Argentino
REVISTA UCRANIANA DE HUMOR Y SATIRA	Sucursal 7 (V. Sarsfield)
Aparece una vez por mes.	TARIFA REDUCIDA
Director responsable: Julian Serediak	Oposición M4072
Suscripción: (Ley 18.188)	Titulo de Propiedad
Precio de ejemplar \$2.—	Indelect. Nro 1.219.437
Anual \$25.—	Impresión en Argentina
Tall. Gráficos "Champion" c. Mercedes 2163, Bs. As.	Impresión en Argentina
Передрук дозволений за поданням джерела.	Impresión en Argentina

— А я, дядю, знаю, хто ви. Ви — Хрущов.

— Правильно, молодець! — похвалив Микита.

— А тато казав, що ви першого супутника запустили...

— Так, синку, запустили!

— І ще тато казав, що ви сільське господарство запустили...

— А ти, синку, скажи татові, що ми не тільки кукурудзу саджаємо!

ПОБОЖНИЙ МІЩАНИН

Раз побожний міщанин
До церкви збирався,
Молитвник й чотки взяв
І ще оглядався.

— Не забув я ще чого?

У жінки питався.

— Та забув узять себе,

В гріхах ти остався.

Степан Глід

— Книжка, яку ви мені подарували, чудова. Якраз її тепер читаю.

НОВИЙ ВИПУСК НАШОГО ВИДАВНИЦТВА

Микола М. Палій

СЕНТИМЕНТАЛЬНА УКРАЇНА

(Шкіци і фейлетони)

128 сторін друку.

Обкладинка у виконавстві Володимира Каплуна.

Автор перекладів «ЖИТТЯ ЛАЗАРКА З ТОРМЕСУ» і «НОВОЇ ДРАМИ» подарував українському читачеві збірку фейлетонів і нарисів, що задовольнить кожного любителя українського друкованого слова на чужині.

Ціна «Сентиментальної України»:

Аргентина — 20 н. пезів; Австралія — \$1.75;

Англія — 1 фунт; ЗСА і Канада — 3 дол.

Наше чергове видання:

Ганна Черінь: «УКРАЇНСЬКІ ДІТИ»

(Отповідання для дітей, з ілюстраціями)